

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
136/11. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2011. december 15.

A C-119/10. sz. ügyben hozott ítélet
Frisdranken Industrie Winters BV kontra Red Bull GmbH

A védjegyként oltalom alatt álló megjelöléssel ellátott dobozok egyszerű feltöltéséből álló szolgáltatás nem minősül e megjelölés megtiltható használatának

Az a szolgáltatásnyújtó, aki harmadik személy megrendelésére és útmutatásai szerint egyszerű feltöltést végez, kizárólag az ahhoz szükséges technikai feltételeket termeti meg, hogy e harmadik személy valamely oltalom alatt álló védjegyhez hasonló megjelölést használhasson

A Frisdranken Industrie Winters BV (Winters) egy holland vállalkozás, amelynek fő tevékenysége dobozoknak az általa vagy mások által gyártott italokkal történő „feltöltéséből” áll.

A Red Bull GmbH a RED BULL védjegy alatt energiatalt gyárt és forgalmaz. A Red Bull e védjegyet többek között a Benelux-államokra kiterjedő hatállyal nemzetközi lajstromozásba vetette.

A Winters a Smart Drinks Ltd társaság - a Red Bull versenytársa és a brit Virgin-szigetek joga szerinti jogi személy - megbízásából dobozokat töltött fel üdítőitalal. E célból a Smart Drinks a Wintersnek olyan különböző megjelölésekkel ellátott üres dobozokat és azokhoz tartozó kupakokat szállított, amelyek közül néhány hasonlított a Red Bull védjegyéhez. A Smart Drinks szállította a Wintersnek az üdítőital sűrítményét is.

A Winters társaság a Smart Drinks útmutatásai és receptjei szerint meghatározott mennyiségű sűrítményt töltött a dobozokba, azokat vízzel, szükség esetén pedig szénsavval töltötte fel, majd lezárta azokat. Ezt követően a Winters újra a Smart Drinks rendelkezésére bocsátotta a feltöltött dobozokat, amelyeket az a Benelux-térségen kívülre exportálta. A jelen ügyben a Winters e feltöltési szolgáltatásoknak a Smart Drinks részére történő nyújtására korlátozta tevékenységét, anélkül hogy a feltöltött dobozokat ezen utóbbi társaságnak szállította volna. Ezenkívül más részére sem szállította, vagy értékesítette e dobozokat.

A Red Bull társaság a holland bíróságokhoz fordult azzal érvelve, hogy a Winters sérti a védjegyhez fűződő jogait, és annak elrendelését kérte, hogy ez utóbbi hagyjon fel a Red Bull védjegyéhez hasonló megjelölések minden használatával. Ilyen körülmények között a Hoge Raad der Nederlanden (legfelsőbb bíróság, Hollandia) azt kérdezi a Bíróságtól, hogy az oltalom alatt álló védjegyhez hasonló megjelöléssel ellátott csomagolás pusztán „feltöltését” e megjelölés védjegyekről szóló irányelv¹ értelmében vett, gazdasági tevékenység körében való „használatának” kell-e tekinteni akkor is, ha e feltöltés harmadik személy részére és annak megbízásából teljesített szolgáltatás címén történik.

A Bíróság mindenekelőtt arra emlékeztet, hogy ezen irányelv alapján a védjegyjogosult megtilthatja, hogy harmadik személy a védjegyével azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést a hozzájárulása nélkül használjon, amennyiben e használat gazdasági tevékenység körében, a védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal azonos vagy azokhoz hasonló árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban történik, és olyan jellegű, hogy a vásárlóközönség tudatában fennálló összetéveszthetőség miatt sérti vagy sértheti a védjegy azon alapvető funkcióját, hogy a fogyasztók számára garantálja az áruk vagy szolgáltatások származását.

¹ A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1989. december 21-i 89/104/EGK tanácsi irányelv (HL 40 ., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.).

A Bíróság azt vizsgálja, hogy a jelen ügyben az olyan szolgáltatásnyújtó, mint a Winters, maga is „használja-e” a Red Bull védjegyeihez hasonló megjelöléseket.

E tekintetben a Bíróság arra emlékeztet, hogy a megjelölés használatához szükséges technikai feltételek megteremtésének és az e szolgáltatásért járó ellenértéknek a ténye nem jelenti azt, hogy az említett szolgáltatás nyújtója maga is használja az említett megjelölést.

Meg kell állapítani, hogy az a szolgáltatásnyújtó, aki arra korlátozza tevékenységét, hogy a lajstromozott védjegyekhez hasonló megjelölésekkel már ellátott dobozokat harmadik személy megrendelésére és útmutatásai szerint feltöltsön, maga nem végzi e megjelöléseknek a védjegyekről szóló irányelv értelmében vett „használatát”. Az ilyen szolgáltatásnyújtó ugyanis egyszerűen a végtermék előállítási folyamatának egy technikai részét hajtja végre, anélkül hogy a legkisebb érdeke is fűződne az említett dobozok külső megjelenéséhez és különösen az azokon szereplő megjelölésekhez, és így **csupán annak a szükséges technikai feltételeit teremti meg, hogy e harmadik személy ilyen használatot végezhesen.**

Továbbá a Bíróság hozzáteszi, hogy e megállapítás kiegészül azzal a ténnyel, hogy egy, a Winters helyzetében lévő szolgáltatásnyújtó mindenestre nem használja a megjelöléseket „olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal” kapcsolatban, amelyek a védjegyekről szóló irányelv értelmében véve azonosak vagy hasonlóak a védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal.

Amint a Bíróság már megjegyezte, e kifejezés főszabály szerint a megjelölést használó harmadik személy áruira vagy szolgáltatásaira vonatkozik. Márpedig a jelen ügyben vitathatatlan, hogy a Winters által nyújtott szolgáltatás dobozok feltöltéséből áll, és hogy **e szolgáltatás nem mutat semmiféle hasonlóságot azon termékkel, amely a Red Bull védjegyeinek az árujegyzékében szerepel.**

A Bíróság valóban határozott már úgy, hogy az irányelvben említett e kifejezés az online nyújtott szolgáltatások keretében bizonyos feltételek mellett magában foglalhatja azon más személy áruit vagy szolgáltatásait, akinek a megbízásából a harmadik személy eljár. Így a Bíróság úgy vélte, hogy egy olyan helyzet, amikor valamely szolgáltatásnyújtó más védjegyével azonos megjelölést használ olyan termékek reklámozása érdekében, amelyeket egyik ügyfele e szolgáltatás segítségével értékesít, ugyanezen kifejezés alá tartozik, amennyiben e használat oly módon történik, hogy kapcsolat jön létre a megjelölés és a szolgáltatásnyújtó között.²

Azonban a lajstromozott védjegyekhez hasonló megjelölésekkel ellátott dobozok feltöltése természeténél fogva nem hasonlítható olyan szolgáltatáshoz, amely az ilyen megjelölésekkel ellátott áruk forgalmazásának az elősegítésére irányul, és különösen nem jelenti **az e megjelölések és a feltöltési szolgáltatás közötti kapcsolat** létrehozását. A feltöltést végző vállalkozás ugyanis nem jelenik meg a fogyasztók előtt, ami kizár valamennyi, a szolgáltatásai és a megjelölések közötti képzettársítást.

Ezért a Bíróság azt a választ adja, hogy a védjegyekről szóló irányelvet úgy kell értelmezni, hogy valamely harmadik személy megrendelésére és annak útmutatásai szerint csomagolásokat - amelyeket e harmadik személy bocsát a rendelkezésére, aki e csomagolásokon előzőleg egy védjegyként oltalomban részesített megjelöléssel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést helyezett el - feltöltő szolgáltatásnyújtó maga nem végzi e megjelölésnek a megtiltható használatát.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

---

² Különösen a C-324/09. sz., L'Oréal és társai ügyben 2011. július 12-én hozott ítéletről van szó, lásd továbbá a 69/11. sz. sajtóközleményt.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499